

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 13ης Ιουνίου 1997*

Στην υπόθεση T-13/96,

TEAM Srl, εταιρία ιταλικού δικαίου, με έδρα τη Ρώμη,

Centralne Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Kolejowego (Kolprojekt),
εταιρία πολωνικού δικαίου, με έδρα τη Βαρσοβία,

εκπροσωπούμενες από τους Antonio Tizzano και Gian Michele Roberti, δικηγό-
ρους Νεαπόλεως, 36, place du Grand Sablon, Βρυξέλλες,

προσφεύγουσες-ενάγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την Marie-
José Jonczy, νομική σύμβουλο, και τον Lucio Gussetti, μέλος της Νομικής Υπη-
ρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος
της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής-εναγομένης,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής που περιέχεται σε έγγραφο του προϊσταμένου της μονάδας 2 («Πολωνία και Βαλτικές Χώρες») της διευθύνσεως Β («Σχέσεις με τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης») της Γενικής Διευθύνσεως ΙΑ (Εξωτερικές πολιτικές σχέσεις: Ευρώπη και νέα ανεξάρτητα κράτη, κοινωνική εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, εξωτερική υπηρεσία), της 16ης Νοεμβρίου 1995, με την οποία ακυρώνεται η διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών, για την πραγματοποίηση μελέτης σκοπιμότητας περί του εκσυγχρονισμού της συνδέσεως σιδηροδρομικών γραμμών στη Βαρσοβία επί της γραμμής E-20, και μια πρόσκληση προς υποβολή προσφορών της 4ης Δεκεμβρίου 1995, με αντικείμενο την πραγματοποίηση μελέτης σκοπιμότητας περί του εκσυγχρονισμού του σιδηροδρομικού κόμβου της Βαρσοβίας επί της γραμμής E-20 TEN, και, αφετέρου, αίτημα περί αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες λόγω της συμπεριφορές της Επιτροπής,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τον K. Lenaerts, Πρόεδρο, την P. Lindh και τον J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της προσφυγής-αγωγής

- 1 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες), TEAM Srl και Centralne Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Kolejowego (Kolprojekt), είναι, αντιστοίχως, μια εταιρία μελετών ιταλικού δικαίου, η οποία αναπτύσσει δράση στον τομέα της κατασκευής, διαχειρίσεως και συντηρήσεως οικοδομημάτων, βιομηχανικών εγκαταστάσεων και έργων υποδομής, και μια εταιρία

πολωνικού δικαίου ανήκουσα στο δημόσιο, της οποίας ο σκοπός συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών εκπονήσεως μελετών στον τομέα των σιδηροδρομικών συγκοινωνιών.

- 2 Το πρόγραμμα PHARE, το οποίο στηρίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3906/89 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση υπέρ της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας (ΕΕ L 375, σ. 11, στο εξής: κανονισμός 3906/89), όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 2698/90 του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1990 (ΕΕ L 257, σ. 1), 3800/91 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991 (ΕΕ L 357, σ. 10), 2334/92 του Συμβουλίου, της 7ης Αυγούστου 1992 (ΕΕ L 227, σ. 1), 1764/93 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 162, σ. 1), και 1366/95 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ L 133, σ. 1), προκειμένου να επεκταθεί η οικονομική ενίσχυση και σε άλλες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, αποτελεί το πλαίσιο εντός του οποίου η Ευρωπαϊκή Κοινότητα διοχετεύει την οικονομική ενίσχυση προς τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, για τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων με σκοπό τη στήριξη της διαδικασίας οικονομικής και κοινωνικής μεταρρυθμίσεως που είναι υπό εξέλιξη τις χώρες αυτές.
- 3 Στις 13 Ιουνίου 1995 η Επιτροπή δημοσίευσε περιορισμένη πρόσκληση προς υποβολή προσφορών για την πραγματοποίηση μελέτης σκοπιμότητας περί του εκσυγχρονισμού της συνδέσεως σιδηροδρομικών γραμμών στη Βαρσοβία επί της γραμμής E-20. Αυτή η πρόσκληση απεστάλη, μεταξύ άλλων, στις προσφεύγουσες. Οι προσφεύγουσες, αφού συνέστησαν κοινοπραξία για την από κοινού συμμετοχή τους στη διαδικασία, υπέβαλαν την προσφορά τους.
- 4 Με τηλεομοιοτυπία της 16ης Νοεμβρίου 1995 του προϊσταμένου της μονάδας 2 («Πολωνία και Βαλτικές Χώρες») της διευθύνσεως Β («Σχέσεις με τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης») της Γενικής Διευθύνσεως ΙΑ (Εξωτερικές πολιτικές σχέσεις: Ευρώπη και νέα ανεξάρτητα κράτη, κοινωνική εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, εξωτερική υπηρεσία) (στο εξής: μονάδα ΙΑ.Β.2), η Επιτροπή πληροφόρησε τις υποψήφιες επιχειρήσεις ότι η εν λόγω πρόσκληση προς υποβολή προσφορών είχε ανυρωθεί (στο εξής: επίδικη απόφαση).

- 5 Στις 4 Δεκεμβρίου 1995 η Επιτροπή, «εξ ονόματος της Πολωνικής Κυβερνήσεως», δημοσίευσε νέα περιορισμένη πρόσκληση προς υποβολή προσφορών για την πραγματοποίηση μελέτης σκοπιμότητας περί του εκσυγχρονισμού του σιδηροδρομικού κόμβου της Βαρσοβίας επί της γραμμής E-20 TEN (στο εξής: επίδικη πρόσκληση προς υποβολή προσφορών).
- 6 Με τηλεομοιοτυπία της 21ης Δεκεμβρίου 1995, ο προϊστάμενος της μονάδας ΙΑ.Β.2 ανακοίνωσε ότι, κατόπιν ερωτήσεων και παρατηρήσεων πλειόνων υποψηφίων όσον αφορά την έλλειψη σαφηνείας της συγγραφής υποχρεώσεων, η Επιτροπή επρόκειτο να διευκρινίσει τα σημεία που είχαν σχέση με τις πολωνικές αρχές, ώστε να καταρτίσει μια πιο συγκεκριμένη συγγραφή υποχρεώσεων εντός του Ιανουαρίου και να καθορίσει νέα ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών. Η τηλεομοιοτυπία διευκρίνιζε ότι, εν τω μεταξύ, αναστελλόταν η υποβολή των προσφορών και μετετίθετο η ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας.

Αιτήματα των διαδίκων και διαδικασία

- 7 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Ιανουαρίου 1996, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή), ζητώντας από το Πρωτοδικείο τα εξής:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που περιέχεται στο έγγραφο της 16ης Νοεμβρίου 1995 του προϊσταμένου της μονάδας ΙΑ.Β.2, καθώς και τη νέα πρόσκληση προς υποβολή προσφορών της 4ης Δεκεμβρίου 1995.

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να τους αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 8 Με τηλεομοιοτυπία της 28ης Μαΐου 1996, το Υπουργείο Μεταφορών και Ναυτιλιακής Οικονομίας της Δημοκρατίας της Πολωνίας ζήτησε από την Επιτροπή να αποσύρει από το πρόγραμμα PHARE PL 9406 τη μελέτη που αφορά τη σύνδεση σιδηροδρομικών γραμμών στη Βαρσοβία και να την αντικαταστήσει με άλλα επείγοντα σχέδια στον τομέα των σιδηροδρομικών συγκοινωνιών. Συναφώς, το υπουργείο εξέθεσε ότι η υποβολή προσφορών είχε ανασταλεί εδώ και πολλούς μήνες και ότι η μελέτη δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Αναφέρθηκε επίσης σε εξωτερικούς παράγοντες σχετικούς με τον μελετώμενο εκσυγχρονισμό της εν λόγω συνδέσεως, ειδικότερα δε με τη βελτίωση της σιδηροδρομικής γραμμής E-20 στο τμήμα Βαρσοβία-Terespol, καθώς και σε νέες, έχουσες προτεραιότητα, δραστηριότητες προκαταρκτικών προ-επενδύσεων στη γραμμή E-65 (τμήμα Βαρσοβία-Gdynia, άξονας Κρήτη VI).
- 9 Ο αναπληρωτής γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΑ πληροφόρησε, με έγγραφο της 3ης Ιουνίου 1996, το πολωνικό υπουργείο ότι η Επιτροπή είχε δεχθεί το αίτημά του. Διευκρίνισε ότι, κατά το μέτρο που δεν υπήρχε πλέον λόγος συνέχισης της διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών για τη μελέτη, η Επιτροπή αποφάσισε να ακυρώσει κάθε διαδικασία, βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των «General Regulations for tenders and the award of service contracts» (γενικοί κανόνες περί της υποβολής προσφορών και της αναθέσεως έργου συνισταμένου στην παροχή υπηρεσιών, στο εξής: γενικοί κανόνες).
- 10 Με έγγραφο της ίδιας ημερομηνίας, ο διευθυντής της διευθύνσεως Β της ΓΔ ΙΑ (στο εξής: διεύθυνση ΙΑ.Β) πληροφόρησε τις προσφεύγουσες για το αίτημα του πολωνικού υπουργείου και για την επακολουθήσασα απόφαση της Επιτροπής περί ακυρώσεως κάθε διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών, βάσει του άρθρου του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των γενικών κανόνων.
- 11 Με υπόμνημα που περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Ιουνίου 1996 (στο εξής: υπόμνημα της 10ης Ιουνίου 1996), η Επιτροπή έθεσε παρεμπίπτον δικονομικό ζήτημα, ζητώντας από το Πρωτοδικείο τα εξής:

— να καταργήσει τη δίκη όσον αφορά την προσφυγή ακυρώσεως.

— να κηρύξει απαράδεκτη την αγωγή αποζημιώσεως ή, επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα της αγωγής αποζημιώσεως.

12 Με τις παρατηρήσεις τους επί του αιτήματος καταργήσεως της δίκης και επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης ή, επικουρικώς, να επιφυλαχθεί να το εξετάσει μαζί με την ουσία της υποθέσεως·

— σε περίπτωση που γίνει δεκτό το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφυγής ακυρώσεως·

— να κρίνει ότι η αγωγή αποζημιώσεως είναι παραδεκτή.

13 Στις 5 Μαΐου 1997 το Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει το από 28 Μαΐου 1996 έγγραφο του Υπουργείου Μεταφορών και Ναυτιλιακής Οικονομίας της Δημοκρατίας της Πολωνίας και το έγγραφο του αναπληρωτή γενικού διευθυντή της ΓΔ ΙΑ, της 3ης Ιουνίου 1996, και από τις προσφεύγουσες να καταθέσουν το έγγραφο του διευθυντή της διευθύνσεως ΙΑ.Β, της 3ης Ιουνίου 1996. Οι διάδικοι κατέθεσαν τα αιτηθέντα έγγραφα αντιστοίχως στις 14 και 12 Μαΐου 1997.

Συμπυκτικό

- 14 Σε γενικές γραμμές, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το υπόμνημα της 10ης Ιουνίου 1996 αντιβαίνει στους σχετικούς κανόνες, διότι περιλαμβάνει, συγχρόνως, παρεμπόδιον αίτημα περί καταργήσεως της δίκης δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο αφορά αποκλειστικώς το αίτημα ακυρώσεως, και υπόμνημα αντικρούσεως, το οποίο αφορά μόνον το αίτημα αποζημιώσεως. Οι προσφεύγουσες, στηριζόμενες στα άρθρα 46 και 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, υποστηρίζουν ότι οι διάδικοι δεν μπορούν να κατακερματίζουν το υπόμνημα αντικρούσεως υποβάλλοντας, με το ίδιο δικόγραφο, τόσο αίτημα περί κηρύξεως απαραδέκτου ή περί καταργήσεως της δίκης ως προς ορισμένα από τα υποβληθέντα με την προσφυγή αιτήματα, όσο και κανονικό υπόμνημα αντικρούσεως ως προς τα λοιπά αιτήματα.
- 15 Το επιχείρημα των προσφευγουσών δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, μολονότι το υπόμνημα της 10ης Ιουνίου 1996 φέρει τον τίτλο «αίτηση καταργήσεως της δίκης δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας και υπόμνημα αντικρούσεως» και περιλαμβάνει το επικουρικό αίτημα να απορριφθεί ως αβάσιμο το αίτημα περί αποζημιώσεως, από την ανάγνωση του υπομνήματος προκύπτει ότι αυτό έχει την έννοια ότι η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο, χωρίς να προχωρήσει στην επί της ουσίας συζήτηση, να αποφανθεί επί του αιτήματος περί καταργήσεως της δίκης όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως και, όσον αφορά το αίτημα αποζημιώσεως, να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προβάλλεται με το υπόμνημα αυτό, βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 16 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ο καθού υποβάλει στο Πρωτοδικείο παρεμπόδιον αίτημα, η διαδικασία συνεχίζεται προφορικώς, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο έχει διαφωτιστεί επαρκώς από την εξέταση των εγγράφων της δικογραφίας. Κατά συνέπεια, δεν συντρέχει λόγος να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

Επί του αιτήματος περί καταργήσεως της δίκης ως προς το αίτημα ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατόπιν του εγγράφου της 28ης Μαΐου 1996 του Υπουργείου Μεταφορών και Ναυτιλιακής Οικονομίας της Δημοκρατίας της Πολωνίας, με το οποίο της ζητήθηκε να αποσύρει τη μελέτη που αποτελούσε το αντικείμενο των επιδικίων προσκλήσεων προς υποβολή προσφορών, έλαβε υπόψη της το αίτημα αυτό κατ' εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 3906/89 και ακύρωσε τη διεξαγόμενη διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των γενικών κανόνων.
- 18 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι σκοπός της προσφυγής είναι η επαναφορά των πραγμάτων, όσον αφορά τη διοικητική διαδικασία, στην προ της εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως κατάσταση, προκειμένου να εξακολουθήσουν οι προσφεύγουσες να έχουν πιθανότητα να επιλεγούν για τη σύναψη της συμβάσεως περί πραγματοποίησεως της μελέτης. Εντούτοις, δεδομένου ότι το σύνολο της διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών έχει ακυρωθεί, η προσφυγή κατέστη εν τω μεταξύ άνευ αντικειμένου. Έστω και αν οι προσφεύγουσες δικαιωθούν, η απόφαση του Πρωτοδικείου δεν θα έχει κανένα πρακτικό αποτέλεσμα, δεδομένου ότι θα έχει ως συνέπεια την αναβίωση των πράξεων μιας τελεσιδικώς ακυρωθείσας διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών, η οποία, ως εκ τούτου, δεν θα συνεχιστεί. Συνεπώς, η συμβαλλομένη αρχή δεν μπορεί να υπογράψει καμία σύμβαση.
- 19 Συνεπώς, οι προσφεύγουσες δεν έχουν πλέον συμφέρον ασκήσεως προσφυγής και, ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο πρέπει να κηρύξει τη δίκη καταργηθείσα όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 20 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο να απορρίψει το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης ή, επικουρικώς, να επιφυλαχθεί να το εξετάσει μαζί με την ουσία της υποθέσεως.

- 21 Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι, μεταξύ της πρώτης από 13 Ιουνίου 1995 προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών και του από 28 Μαΐου 1996 εγγράφου του πολωνικού υπουργείου, παρήλθε ένα έτος περίπου. Η επιτροπή αξιολόγησε των προσφορών, όμως, είχε περατώσει την αξιολόγηση κατά το τέλος Ιουλίου του 1995. Αντί η Επιτροπή να προβεί στη συνέχεια στην ανάθεση της συμβάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 22, παράγραφος 7, στοιχείο β', των γενικών κανόνων, επιδόθηκε σε πλείονες πράξεις και ενέργειες εντελώς αυθαίρετες, αδικαιολόγητες και συνιστώσες αμέλεια, προκειμένου να αποφύγει να προβεί στην κατακύρωση αυτή.
- 22 Από την αίτηση καταργήσεως της δίκης προκύπτει ότι ακριβώς οι καθυστερήσεις αυτές ώθησαν το πολωνικό υπουργείο να αποσύρει από τα σχέδια που περιλαμβάνονταν στο πρόγραμμα PHARE την επίμαχη μελέτη σκοπιμότητας. Έτσι, λόγω της συμπεριφοράς της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν πλέον να ελπίζουν ότι η Επιτροπή θα διορθώσει τις πλημμέλειες και τις αμέλειες στις οποίες η ίδια υπέπεσε κατά τη διαχείριση της διαδικασίας του διαγωνισμού και δεν μπορούν πλέον παρά να ζητήσουν προστασία από το Πρωτοδικείο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 23 Η Επιτροπή διοχετεύει την οικονομική της ενίσχυση στις δραστηριότητες που σκοπούν στην υποστήριξη της διαδικασίας οικονομικής και κοινωνικής μεταρρυθμίσεως που είναι υπό εξέλιξη στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης μέσω του προγράμματος PHARE, το οποίο στηρίζεται στον κανονισμό 3906/89.
- 24 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«Η επιλογή των δράσεων που θα χρηματοδοτηθούν βάσει του παρόντος κανονισμού γίνεται αφού ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, οι προτιμήσεις και οι επιθυμίες που εκφράζουν οι ενδιαφερόμενες δικαιούχες χώρες.»

- 25 Εξάλλου, από το άρθρο 8 του ιδίου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή εξασφαλίζει τη διαχείριση της ενισχύσεως.
- 26 Εντός του πλαισίου αυτού εντάσσονται οι δύο προσκλήσεις προς υποβολή προσφορών της 13ης Ιουνίου και της 4ης Δεκεμβρίου 1995, καθώς και οι αποφάσεις περί ακυρώσεώς τους.
- 27 Μετά την άσκηση της παρούσας προσφυγής όμως, οι πολωνικές αρχές ζήτησαν, με τηλεομοιοτυπία της 28ης Μαΐου 1996, να αποσυρθεί από το πρόγραμμα PHARE PL 9406 η μελέτη σκοπιμότητας που αποτελούσε το αντικείμενο των δύο αυτών προσκλήσεων προς υποβολή προσφορών και να αντικατασταθεί από άλλα επείγοντα σχέδια στον τομέα των σιδηροδρομικών συγκοινωνιών. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημα αυτό, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 3906/89, και, στη συνέχεια, ακύρωσε κάθε διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των γενικών κανόνων, βάσει του οποίου οι διαδικασίες προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών μπορούν να ακυρώνονται ιδίως οσάκις εξαιρετικές συνθήκες καθιστούν αδύνατη την κανονική ολοκλήρωση της διαδικασίας.
- 28 Έτσι, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των πραγματικών περιστατικών που προηγήθηκαν της υποβολής του αιτήματος περί καταργήσεως της δίκης, προκύπτει ότι η μελέτη που αποτελούσε το αντικείμενο των δύο υπό κρίση προσκλήσεων προς υποβολή προσφορών δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE PL 9406. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει πλέον έργο προς ανάθεση. Επομένως, μια απόφαση του Πρωτοδικείου ακυρώνουσα την επίδικη απόφαση και την επίδικη πρόσκληση προς υποβολή προσφορών δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια τη λήψη των μέτρων εκτελέσεως που προβλέπει το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΚ. Συνεπώς, οι προσφεύγουσες δεν έχουν κανένα έννομο συμφέρον να επιτύχουν την ακύρωση των εν λόγω πράξεων.

- 29 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να καταργηθεί η δίκη ως προς το αίτημα ακυρώσεως.

Επί της ενστάσεως απαραδέκτου ως προς το αίτημα αποζημιώσεως

- 30 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι στο αίτημα αποζημιώσεως δεν εκτίθεται, έστω και κατά προσέγγιση, το ποσό στο οποίο ανέρχεται η προβαλλομένη ζημία. Συνεπώς, το αίτημα αυτό δεν είναι σύμφωνο προς το άρθρο 44 του Κανονισμού Διαδικασίας και συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της Επιτροπής. Επομένως, το αίτημα αυτό πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο.
- 31 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 114, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας το Πρωτοδικείο αποφαινεται επί της ενστάσεως απαραδέκτου ή επιφυλάσσεται να την εξετάσει μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 32 Υπό τις εν προκειμένω συνθήκες, πρέπει να συνεχιστεί η διαδικασία επί της ουσίας προτού το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου ως προς το αίτημα αποζημιώσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Καταργείται η δίκη ως προς το αίτημα ακυρώσεως.

2) Επιφυλάσσεται να εξετάσει το αίτημα περί κηρύξεως απαραδέκτου του αιτήματος αποζημιώσεως μαζί με την ουσία της υποθέσεως.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 13 Ιουνίου 1997.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts